

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514203211
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514203211.1

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, pr. zast. Advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovaným: 1. F. L., nar. XX. X. XXXX, bytom X., L. XXX/XX, občanke SR, 2. F. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., L. XXX/XX, občanovi SR v konaní o zaplatenie 2 384,46 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a v 2. rade sú p o v i n n í uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 400,86 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 14.11.2013 do zaplatenia v 100,-- eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 30. dňa toho - ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jedinej splátky.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Účastníkom konania súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 4.6.2014, domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 2 323,57 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 366,29 eur od 29.11.2013 do zaplatenia, zmluvný úrok vo výške 10,55 % ročne zo sumy 2 104,50 eur od 29.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 5.2.2008 uzatvoril so žalovanými zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Žalobca sa v tejto zmluve zaviazal, že žalovaným poskytne úver vo výške 2 323,57 € (70.000,- Sk) a žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver splácať v 119 - tich splátkach po 33,66 € (1 014,- Sk), s prvou splátkou splatnou dňa 20.03.2008 a poslednou dňa 20.01.2018. Výška úroku z úveru bola dohodnutá pevnou úrokovou sadzbou 10,55 % ročne. V zmluve sa účastníci dohodli, že žalovaní budú uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur (60 Sk) mesačne. V zmluve žalovaní vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami úverovej zmluvy - Všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP a. s., vydanými s účinnosťou od 01.08.2002, Úverovými podmienkami, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať, ako aj so Sadzobníkom SLSP, a. s. Ku dňu spísania žaloby mal žalobca neuhradené záväzky po splatnosti voči žalovaným v celkovej výške 2 384,46 eur, ktoré pozostávajú zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 2104,50 eur, riadnych úrokov vyčíslených vo výške 261,79 eur a z úrokov z omeškania vo výške 18,17 eur. Do podania žaloby žalovaní uhradili sumu 1 849,72 eur.

Keďže žalovaní porušili povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, žalobca listom zo dňa 14. 11. 2013 oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 13.11.2013 v zmysle bodu 7.6.1 písm. a) VOP, čím sa pohľadávka zo Zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Súčasne ich vyzval na splatenie celej pohľadávky vo výške 2 370,15 eur spolu s príslušenstvom, do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovaným doručil žalobu a ich vyzval, aby sa v lehote stanovenej súdom k nej vyjadrili.

Žalovaní sa v lehote stanovenej súdom k žalobe nevyjadrili. Žalobca na návrhu trval a nesúhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania. Pojednávania sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, žalovaní v 1. rade a v 2. rade.

Právny zástupca trval na podanej žalobe v celom rozsahu, ako aj na jej špecifikácií a žiadal, aby súd žalobe vyhovel a priznal mu trovy konania. Žalovaná v 1. rade na pojednávaní potvrdila uzavretie zmluvy so žalobcom, ale uviedla, že v skutočnosti im bola vyplatená suma znížená o spracovateľský poplatok, teda na účet im bola vyplatená suma 2 250,58 eur, ktorú použil na kúpu auta pre postihnutého syna. Úverová zmluva bola uzavretá 5.2.2008 a úver splácali do roku 2011, pričom splátky odchádzali z účtu. Jej manžel v tom čase pracoval na živnosť a keďže mu za jeho prácu nebolo uhradené, vznikol im nedoplatok v zdravotnej poisťovni. Následne im exekútor zablokoval účet a úver sa tak prestal splácať. V prípade úspechu si trovy konania neuplatňovala. Súčasne navrhla zaplatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 100,-- eur, vždy do 30. dňa toho - ktorého mesiaca po právoplatnosti rozsudku, vzhľadom na ich nepriaznivú finančnú situáciu, keďže poberá opatrovateľský príspevok vo výške 220,-- eur mesačne. Jej manžel je na Úrade práce, mesačne dostáva sumu 370,-- eur, keďže momentálne chodí na výpomoc na výstavbu drevodomov do Lipian. Bývajú v rodinnom dome, za ktorý platia mesačne za elektrinu 164,-- eur, výdavky na syna za sterilné obvazy sú mesačne okolo 400,-- eur. Syn je invalidný dôchodca a dostáva mesačne 301,-- eur a 50,-- eur mesačný príplatok z úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Žalovaný v 2. rade potvrdil vyjadrenia manželky a nenamietal, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru k 13.11.2013.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o úvere (čl. 9), výzvou na úhradu dlžnej sumy (čl. 10), vyhlásením mimoriadnej splatnosti (čl. 26), Všeobecnými obchodnými podmienkami (čl. 12-19), Obchodnými podmienkami (čl. 20-23), Sadzobníkom poplatkov (čl. 24-26), informatívnym výpisom žalobcu z OR (čl. 42-46), prehľadom splátok a úhrad (čl. 29-38), písomnými vyjadreniami žalobcu (čl. 58, 71), ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania dňa 5.2.2008 uzavreli písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobcom žalovaným jednorázovo vo výške 2 323,57 eur (70 000 Sk). Predmetný úver mali žalovaní zaplatiť 119 mesačnými splátkami po 33,66 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola vždy k 20. dňu v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2008, konečná splatnosť dňa 20.1.2018. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá premenlivá vo výške 10,55 %, RPMN za úver bola 13,78 %, poplatok za správu úveru 1,99 eur (60 Sk), spracovateľský poplatok z prostriedkov úveru vo výške 72,99 eur (2 199 Sk) a celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené vo výške 1 772,79 eur (53 407 Sk).

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z mesačnej splátky 33,66 eur nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, tiež nie je uvedená adresa predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu a ani priemerná RPMN.

Žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 1 849,72 eur splátkami nepravidelne od 5.2.2008 do 14.7.2011.

Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo: a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

- a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,
- b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok klienta splatiť

pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom

c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkolvek pohľadávke klienta voči banke,

d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Žalovaní porušili svoju povinnosť mesačne splácať poskytnutý úver, preto žalobca oznámením zo dňa 14.11.2013, ktoré doručil obidvom žalovaným dňa 21.11.2013, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a upozornil ich, že v zmysle bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok úver sa ku dňu 13.11.2013 stáva splatným v celom rozsahu a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy do 15 dní od prevzatia oznámenia. Dlžná suma ku dňu 28.11.2013 bola vo výške 2 384,46 eur a pozostávala zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 2104,50 eur, riadnych úrokov vyčíslených vo výške 261,79 eur a z úrokov z omeškania vo výške 18,17 eur.

Podľa čl. 2 bod I. zmluvy, právo dlžníka na poskytnutie úveru trvá za splnenia podmienok, dohodnutých v úverovej zmluve, úverových podmienkach alebo VOP, len do uplynutia Lehoty na poskytnutie Úveru, t. j. do 31.01.2008.

Dlžník sa zaväzuje do posledného dňa kalendárneho mesiaca, predchádzajúceho dňu splatnosti prvej splátky istiny, splácať pohľadávku banky mesačne splátkami vo výške úrokov a poplatkov, a to v súlade s podmienkami dohodnutými v úverových podmienkach (čl. 4 bod I. Zmluvy).

V zmysle bodu II. čl.2 zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007.

Podľa čl. 4, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V bode 5. článku II. zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa bodu 7. VOP, tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky v určitej mene a do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, ak nie je dohodnuté inak.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4.VOP, pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane).

Klient je povinný platiť banke poplatky za služby poskytované bankou podľa Sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v zmluve (bod 16.1.1 VOP).

Žalovaní dlžnú sumu 2 323,57 eur neuhradili, preto ju žalobca uplatňoval v tomto konaní a tiež žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 366,29 eur od 29.11.2013 do zaplataenia, zmluvný úrok vo výške 10,55 % ročne zo sumy 2 104,50 eur od 29.11.2013 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Pri určení, či žalobcovi ako právnickej osobe - dodávateľovi, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov, vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovaným ako fyzickým osobám - spotrebiteľom na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania súd konštatuje, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenie zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k dňu 15. 2. 2008 (ďalej len ZoSÚ) a ustanovenia § 52 -54 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) o spotrebiteľských zmluvách a zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS), Smernicu Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), pokiaľ nie sú v rozpore so Smernicou Rady 93/13, ustanoveniami § 52 - § 54 OZ a ustanoveniami ZoSÚ.

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihladne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne.

Podľa prechodných a záverečných ustanovení § 25 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 1. 4. 2010, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa prechodných a záverečných ustanovení § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ZoSÚ), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere (okrem všeobecných náležitostí) musí obsahovať:

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)

- a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOS výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 ZoOS za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Právne posúdenie veci:

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovanými zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaní v danom prípade vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby (kúpa tovaru), teda ako spotrebiteľia, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave ObZ a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať na daný prípad, ako je uvedené vyššie, aj ustanovenia § 52 - § 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.2.2008 neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

V prvom rade v zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 4 ods. 2 písm. d) citovaného zákona.

V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ - o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia a to bol aj zámer zákonodarcu, je, aby z mesačnej splátky bolo jednoznačné, koľko je splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Nutnosť špecifikovať splátky úveru takýmto spôsobom v zmluve bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014, sp. zn. 6Co/523/2014). Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru.

Prejednávaná úverová zmluva tiež neobsahuje ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver (podľa § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ).

Súd má za to, že žalobca v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda si nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení, a to v úverovej zmluve neuviedol adresu, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, neuviedol, koľko z mesačnej splátky budú žalovaní platiť istinu, úroky a poplatky, a tiež v zmluve neuviedol ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov.

Je zrejmé, že žalovaní úver čerpali, preto je uzavretá zmluva platná, ale ustanovenie § 4 ods. 3 absenciu vyššie uvedených údajov (podľa § 4 ods. 2 písm. d/, i/ a k/ ZoSÚ sankcionuje tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má preto nárok len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým a splateným úverom.

Na základe uvedeného úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou sumou. Z výpisu z účtu bolo preukázané, že žalobca zo sumy úveru 2 323,57 eur strhol žalovaným spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru 72,99 eur, na ktorý nemal právo a v skutočnosti vyplatil žalovaným na účet len čiastku 2 250,58 eur, pričom podľa výpisu z úverového účtu, prehľadu o transakciách na úvere, prehľadu úhrad, ktoré listiny žalovaní nespochybovali, bolo preukázané, že žalovaní uhradili žalobcovi celkovú sumu 1 849,72 eur. Žalovaní sú preto povinní zaplatiť žalobcovi sumu 400,86 eur (2 250,58 eur - 1 849,72 eur) na ktorú ich súd zaviazal a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovaným pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na zmluvné úroky, ktoré si

uplatnil v sadzbe 10,55 % ročne z uplatnenej istiny 2 104,30 eur od 29.12.2013 do zaplatenia, Zmluvný úrok by patril žalobcovi len do dňa zosplatenia úveru, t.j. ku dňu 13.11.2013, ale len vtedy, keď by bol platne uzavretý. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe. Súd poukazuje na Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998, z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvného úroku vo výške 10,55 % ročne zo sumy 2 104,50 eur od 29.12.2013 do zaplatenia.

Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 366,29 eur od 29.11.2013 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom do 31. 5. 2014 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade by bol zákonný úrok z omeškania 5,5 % ročne (úroková sadzba ECB 0,5 % + 5,0 % ročne podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995). S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie však súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v ním požadovanej výške 5 % ročne, keďže ho nemôže priznať nad rámec návrhu s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p., a to z priznanej sumy 400,86 eur od 14.11.2013 (t. j. odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia a v prevyšujúcej časti uplatňovaného úroku z omeškania žalobu zamietol.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaných na úhradu rozdielu medzi poskytnutým a neuhradeným úverom, t.j. na sumu 400,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.11.2013 do zaplatenia a zvyšok žalobcom uplatneného nároku z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodný zamietol.

Súd povolil žalovaným splácať priznanú sumu 400,86 eur s príslušenstvom v 100 eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 30. dňa toho - ktorého mesiaca podľa § 160 ods. 1 O.s.p. s tým, že omeškanie s plnením 1 splátky ma za následok splatnosť celého plnenia. Pri povolení splátok súd zobral do úvahy, že žalovaní majú syna, invalidného dôchodcu, o ktorého sa stará žalovaná v 1. rade. sa o syna stará a poberá opatrovateľský príspevok vo výške 220,-- eur mesačne. Pri povolení splátok súd zobral do úvahy sociálne a majetkové pomery žalovaných uvedené vyššie. Súd zdôrazňuje, že pri nezaplatení jedinej splátky žalovanými sa stane splatným celý dlh.

O trovách konania žalobcu a žalovaných súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2 384,46 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 400,86 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 16,81 %, bol žalobca v konaní úspešný. V prevyšujúcej časti, teda v časti zaplatenia istiny vo výške 1 983,60 eur s príslušenstvom, súd žalobu zamietol, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 83,19 %, mali úspech žalovaní. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaných (83,19-16,81), úspech žalovaných prevyšuje úspech žalobcu o 66,38 %, teda žalovaní majú právo na náhradu trov konania vo výške 66,38 %. Žalovaní si žiadne trovy konania neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy konania vznikli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva
rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

do 15 dní od doručenia

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.